

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00445 / 27.01.2020 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

- A. Nota de constatare și confirmare a indicilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.**

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion			
Opera suspicionată (OS)		Opera autentică (OA)	
Suspicious work		Authentic work	
OS	IRIMUŞ, Ioan Aurel. <i>Cartografiere geomorfologică</i> . Referenți științifici: Prof.dr.Ion MAC, Conf.dr.Vurgil SURDEANU, Conf.dr.Victor BUZ. Cluj-Napoca : Focul Viu. 1997.		
OA	GRIGORE, M. <i>Cartografie geomorfologică</i> . București : Centrul de multiplicare al Universității din București. 1972.		
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion			
P.01	p.09		p.28
P.02	p.78		p.210
P.03	p.78		p.211
P.04	p.78 - p.79		p.211 - 212
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro			

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

- B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.**

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișă de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea unor fragmente (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista initială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și înșușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefete care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Alte argumente particolare: a) Preluările de poze nu indică sursa, locul unde se află, autorul real sau posibil.

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiul este definit prin textul legii¹.

„...plagiul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspionate de plagiul³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspionată de plagiul în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspionate.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definite.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspionată, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii prelui.
- vi) Piese de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspionate prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspionată se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleasi premise cu aceleasi concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiului: bună-conduță, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiul. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

55 / IGRI

UNIVERSITATEA DIN BUCURESTI

FACULTATEA DE GEOLOGIE-GEOGRAFIE

Catedra de geografie-fizică generală

Lector Mihai Grigore

CARTOGRAFIE GEOMORFOLOGICA

BCU Cluj-Napoca

4060 108 3607

Centrul de multiplicare al Universității din București

- 1 9 7 2 -

ră a lui W.M.Davis. Totodată, expresivitatea oferită de o astfel de reprezentare în perspectivă a reliefului, explică de ce, multă vreme de la apariția bloctdiagramei în geomorfologie, acesta a constituit metoda ilustrativă preferată, practica întocmirii hărților rămînind pe un plan secundar.

Dacă pentru Davis lipsă preoccupările pentru hărțile geomorfologice își găsește oarecare justificare, pentru majoritatea discipolilor săi, ea nu mai poate fi motivată, mai ales că mulți dintre aceștia au constatat o asemenea deficiență.

Încercarea de a ieși din această situație s-a caracterizat, la începutul ei, prin întocmirea unor hărți geomorfologice al căror conținut însă, se axa predominant pe reprezentarea stadiilor de evoluție a reliefului, ciclului, exagerarea influențelor litologice și structurale etc. Așa se explică, de ce multe din hărțile geomorfologice care apar chiar și în perioada secolului XX, pe lîngă faptul că sunt supraîncărcate, cuprind elemente cu totul subiective și, adesea, puțin proprii preoccupărilor geomorfologiei, neglijîndu-se, în schimb, date reale din teren, de o deosebită importanță științifică și practică pentru această știință. Sfîrșitul secolului XIX se caracterizează și prin apariția unor hărți ale cercetătorilor ruși, în

P.01 care se intrevede preocuparea de a interpreta relieful din punct

de vedere genetic. Astfel, lui P.A.Kropotkin, unul dintre întemeietorii geomorfologiei ruse, i se datorează o hartă generală, la scară mică, pentru sudul Siberiei de Est și a unei părți din R.P. Mongoliană. Morfologia apare redată prin tipuri de relief etajate. Pe bază de fond colorat și semne, autorul a separat: șesuri, podișuri joase și înalte, regiuni alpine, sistemele de văi bine conturate etc. De asemenea, se mai poate menționa apariția unor hărți privind studiul ogașelor și torenților, pe baza cărora se preconizau unele măsuri de ordin practic.

?) M. 1998

importanță, tocmai prin aceea că ele constituie puntea de legătură între condițiile din trecut și cele din viitor, ale genezei și evoluției reliefului.

De aceea, în studiul reliefului, un loc important îl ocupă harta proceselor geomorfologice actuale, care, alături de harta paleogeomorfologică și harta geomorfologică de prognoză, formează o categorie distinctă de hărți, deoarece fiecare din ele reflectă modul de formare și evoluție a reliefului, cronologic sau pe etape. Deși se folosește termenul de "procese actuale", în categoria lor sunt incluse și formele de relief care rezultă prin acțiunea acestor procese. De asemenea, reținem și constatarea că, diferențele procese actuale ilustrează o formă sau alta sub care se manifestă în prezent activitatea diferenților agenții morfogenetici ai reliefului.

P.02

Modelarea actuală a reliefului presupune fie continuarea activității unor procese morfogenetice din etape anterioare ale evoluției, fie substituirea unora dintre procese, pe fondul încreșterii dinamicii altora. Totodată, sfera noțiunii de "actual" cuprinde procese și forme cu predominantă holocene, la care se pot adăuga și acele forme mai vechi, a căror definitivare genetică se perfectează în prezent. De exemplu, lunca unui rîu care a început să se formeze ca treaptă de relief la sfîrșitul pleistocenului, își continuă geneza și azi, ea fiind inclusă în categoria formelor actuale.

O cuestă tectono-erozivo formată în pleistocen, a cărei morfodinamică nu s-a încheiat încă, constituie, de asemenea, o formă de relief actuală. Nu fac parte însă din categoria formelor actuale, acelea care din punct de vedere genetic au fost definitivate în pleistocen, ca de exemplu o terasă sau o alunecare de teren fixată, pe fondul cărora acționează azi procese actuale.

Utilitatea unei hărți a proceselor și formelor de relief actuale, rezultă tocmai din considerentul că aceasta ilustrează

tranzitia de la conditiile de modelare ale reliefului din trecut la cele din viitor.

Modelarea actuală a reliefului este pe cît de complexă pe atât de diferențiată. Acest fapt se datorează gamei foarte largi de agenți și condiții, care participă la formarea reliefului. De aceea, conținutul hărții proceselor geomorfológice și formelor de relief actuale este amplu și diversificat. Harta poate include: procese și forme diferențiate în funcție de agentul predominant; condiții în care se desfășoară modelarea; elemente de perfectare a P.03.

a) Procesele și formele de relief trebuie separate după agentul dominant care le-a generat. Această selecție, pe agenți, este impusă, pe de o parte, de reflectarea unei succesiuni logice a datelor din legendă, iar, pe de altă parte, de nevoia divizării materialului cartat, în funcție de cerințe, pe agenți și grupe de agenți. În același timp, această ordonare, reprezentind, de fapt, o clasificare genetică, trebuie să se sprijine pe principii unitare și să nu permită suprapunerile sau repetări, având totodată calitatea unui sistem suficient de elastic, care să înlesnească includerea sau excluderea anumitor forme sau procese, în raport cu destinația și scara hărții. Astfel, pot fi cartate procese și forme generate predominant de: gravitație (prăbușiri, surpări, tasări, alunecări, solifluxiuni, creep etc.); de către apele provenite din precipitații atmosferice și de râuri (șiroire, scurgere difuză, scurgere concentrată, eroziune liniară puternică, șențulețe, ravene, ogăse, rîpe, torenți, diferite forme de acumulare din albia minoră și lunca inundabilă, conuri de dejectie etc.). Cu orice grad de detaliere, pot fi cartate procese și forme marine, lacustre, eoliene, cratogene, navale etc. P.04.

Caracterul unitar al conținutului hărții, rezultă în mod necesar, din respectarea consecventă a metodelor de reprezentare

a proceselor și formelor actuale în funcție de agenți, de unde reziese că factorul genetic rămâne principiul de bază al cartării.

Pe fondul general al factorului genetic se suprapune nota de diversificare introdusă de variația intensității și duratei acțiunii proceselor. Indiscutabil, această notare este prezentă și în aspectul formelor rezultate. Totodată, pentru realizarea unei interpretări unitare a desfășurării proceselor, se impune folosirea unui sistem de notare a intensității acestora, prin indici (așa cum folosesc pedologii) și a duratei sau persistenței lor, prin utilizarea unor calificative cu echivalent de indici de tipul, permanent, periodic (episodic, anotimpual și accidental).

De aceea, din strînsa corelație care există între agent, proces, formă, intensitate și durată, elemente din asamblarea cărora rezultă însăși conținutul de bază al hărții proceselor și formelor de relief actuale, apare necesitatea incluziei acestora în cartografie.

b) Condițiile în care se desfășoară modelarea, completează, după cerințe, conținutul de bază al hărții. Dintre ele, ca principale menționăm: litologia, structura, depozitele superficiale, declivitatea versanților, vegetația, unii factori climatici, hidrologici etc.

În funcție de scopul, scara hărții și posibilitățile tehnice de cartografiere, asemenea elemente de întregire a conținutului hărții pot fi incluse parțial sau în totalitate pe hartă.

Pentru a nu încărca cartografierea, trebuie selecționate elemente strict necesare explicării genezei și evoluției proceselor actuale, restul urmând să fie redată pe hărți separate sau în vignete, pe aceeași hartă. De asemenea, separat, se pot întocmi hărți analitice asupra reliefului, cum sint cele ale energiei de relief, densității fragmentării, pantelor, al căror scop este de a